

Qalam

Bilangan 99 Rabi' al-Awwal 1378 Oktober 1958 70 sen

Allahumma salli wa sallim wa bārik ‘alayh.

Keluaran ini bersempena hari menyambut *Mawlid Nabawi Sharif* yang disambut di mana-mana dengan meriah, dengan perarakan dan seumpamanya – sebagai tanda penghormatan mereka kepada junjungan kita Muhammad (S.A.W) yang telah di-Rasul-kan Tuhan kepada umat manusia sebagai penyudah kepada Nabi-nabi yang membawa agama Allāh yang akhir sekali – *khatim al-nabiyin*.

Sambutan ini tentunya lebih meriah lagi apabila telah setahun lamanya agama Islam telah dijadikan agama negara di Persekutuan Tanah Melayu – dan menjadi suatu harapan yang besar kepada umat Islam bahawa terlaksanalah hendaknya segala pengajaran-pengajaran yang disampaikan oleh Muhamamad (S.A.W) itu kepada umat manusia untuk menegakkan negara makmur dan aman sentosa yang dijanjikan Tuhan.

Di dalam kita menyambut hari keputeraannya maka janganlah hendaknya kita melupakan bahawa segala perihidupannya semenjak mudanya lagi. Hendaklah kita meniru bagaimana beliau semasa mudanya menjadi pemuda yang bekerja untuk membela orang-orang yang lemah dan teraniaya. Dengan semangat muda beliau membela mereka-mereka yang dianiaya itu

terzalim – dan inilah jiwa pemuda, jiwa suka bekerja untuk ‘amm yang patuh diperingati dan diteladankan supaya pemuda-pemuda kita menjadi pengikut Muhammad (S.A.W).

Kemudian ingatlah pula apabila beliau telah di-Rasul-kan maka teman-teman seperjuangan beliau yang berjuang di dalam menyampaikan seruan Allah itu hampir-hampir semuanya terdiri dari pemuda (hanya seorang yang tertua). Maka apakah di dalam perkembangan agama buat masa yang akan datang dan masa ini untuk menyampaikan seruan-seruan Tuhan di dalam negara yang sudah menetapkan Islam sebagai agama rasminya – tidak ada ulama-ulama yang mahu menghidupkan semangat pemuda supaya bekerja menyampaikan seruan dan dasar agama untuk menegakkan kalimah Tuhan?

Beragama, ertinya bagi seorang Islam yang berikrar “hidup dan matinya adalah kerana Allah *subhānahu wa ta ‘alā* ialah menegakkan dan menjalankan hukum-hukum Tuhan supaya berjalan – dan jika mereka itu tidak berusaha supaya hukum Tuhan itu dijalankan di dalam negerinya maka orang itu dipandang Tuhan daripada orang-orang yang fasik, zalim dan kafir.

Kalau kita lihat di dalam sambutan-sambutan setiap tahun, sambutan meraikan *mawlid nabāwī sharīf* bergelombang manusia berarak, sungguh cukup meriah tetapi adakah mereka tahu bahawa yang dikehendaki dan yang disampaikan oleh Muhammad (S.A.W) yang disanjung mereka bukan itu, bukan berarak dan menyambut dan merayakan tetapi yang dikehendaki oleh Muhammad ialah jihad, jihad untuk menegakkan kalimah Tuhan, untuk menegakkan Islam supaya berdaulat, jihad dengan harta dan nyawanya kepada jalan Allah, jalan yang menghendakki supaya hukum-hukum Allah dijalankan – dan kalau tidak adalah kita daripada orang-orang yang fasik, zalim dan kafir!

Wahai umat Islam! Bertahun-tahun kita telah berarak menyambut keputeraan Muḥammad (S.A.W) sehingga seakan-akan telah menjadi tradisi perbuatan kita ini tetapi apakah kita melupakan, lupa kepada tanggungjawab kita masing-masing kepada mengerah pasukan jihad, mengerah pemuda-pemuda jihad, mengerah angkatan sabillah untuk bekerja dengan harta dan nyawanya, sebagaimana diseru Tuhan, untuk menegakkan kalimah Tuhan?

Wahai ulama-ulama! Apakah bagi tuan-tuan yang diutamakan pertentangan faham dan pengertian di dalam hukum-hukum yang lebih diutamakan daripada mengerah pasukan jihad untuk menegakkan kalimah Tuhan? Apakah tuan-tuan masih memperhebat pertentangan di dalam faham yang tidak dapat disatukan lalu tuan-tuan meninggalkan umat, meninggalkan tenaga pemuda yang siap sedia untuk dikerah jika ada pemimpin-pemimpinnya yang tahuhan kewajipannya untuk menegakkan kalimah Tuhan?

Hormat-menghormatilah kepada faham masing-masing – jangan yang demikian dijadikan pertentangan yang menjauhkan ukhwah Islamiyyah – satukanlah pasukan Allah, dirikanlah pasukan jihad, dan tegakkanlah semangat sabillah (semangat kepada jalan Allah) sedang tuan-tuan, ulama-ulama lebih bertanggungjawab mengerah dan menyusun umat Islam di seluruh nusantara untuk menegakkan kalimah Tuhan! Tuan-tuan lebih mengerti dan lebih bertanggungjawab.

Ingat. Sekiranya tuan-tuan melupakan kewajipan tuan-tuan terhadap kepada kewajipan tuan-tuan supaya hukum Allah berjalan di mana tuan berada maka tuan-tuan kelak akan ditanya tanggungjawab tuan sebagai ulama terhadap kepada langkah ini. Kewajipan tuan-tuan tidak hanya menelaah kitab-kitab dan menentukan hukum tetapi kewajipan tuan-tuan beramal, beramal seperti yang diamalkan Muḥammad (S.A.W)

memimpin umat yang berjihad jalan Allah dengan harta dan nyawa sehingga mereka jaya sekalipun mereka sedikit.

Lihatlah! Nun di sana masih disebut-sebut syuhada Islam yang menyambut seruan Muḥammad (S.A.W) yang telah mengorbankan harta dan nyawa kepada jalan Allah, bukan mencari kedudukan untuk muslihat diri tetapi yang dituntut mereka keredaan Tuhan! Wahai ulama-ulama yang muda atau yang tua – bersatulah tuan-tuan menghadapi angkatan muda yang telah banyak lari daripada jalan Tuhan! Yang memandang erti beragama bagi mereka tidak lain dan tidak bukan hanya bersembahyang semata – selain itu tidak diwajibkan kepada mereka.

Marilah! Marilah kita menyatukan tangan berbimbing tangan untuk menegakkan kalimah Tuhan! Jaya atau tidak bukanlah itu yang dituju, tetapi yang dituju adalah menunaikan kewajipan menjalankan seruan Muḥammad (S.A.W) kerana jaya atau tidak bukan tujuan yang dituntut dan ditentukan tetapi yang ditentukan ialah jihad kita kepada jalan Allah dengan harta, tenaga dan kalau perlu dan tiba saatnya diperjuangkan dengan darah kita seperti yang dilakukan oleh syuhada-syuhada Islam! Mudah-mudahan dengan sempena *mawlid nabāwī sharif* hari ini Tuhan memberi taufik dan hidayah-Nya kepada kita semoga kita menjadikan orang yang hidup dan matinya semata-mata mencari keredaan-Nya.

* * *

Kemana PAS hendak dibawa?

Di dalam ucapan-ucapan dan tulisan yang selalu dibuat oleh Yang Dipertua Persatuan Islam Se-Malaya